

SZENTESÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár

negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. tized 265. szám, özv. Fried Jozsefné uró házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetések

és nyilv. közl. menyeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Egy „gründoló” kritikus.

Denique, Dr. Ecséri benne van a leszámolásban.

Annyira benne van, hogy még velünk is kötelességének tartja leszámolni. Mintha bizony mi is pénzintézet volnánk.

Hjah! hiába. „a tehetség kitör és eget kér.” s már Horátius római költő király megmondta: „*Naturam expellit furca, tamen usque recurrit.*” — (Üz vissza bár vasvillával a természetet, mégis visszarjön az); pedig nem is ismerte dr. Ecséri „*intézeti ügyését.*”

Dr. Ecsérinek a „*Szentesi Lap*” f. évi 18-ik számában „*Liquiditio*” cím alatt megjelent, önkészítette jelmondat-tal ellátott s még folytatandó cikkét, — mely válasz akar lenni, a lapunk f. évi 12-ik számában „*Furca karván*” cím alatt megjelent cikkünkre — a mikor elolvastuk, bármint igyekeztünk is felhangolni érző idegeinket haragos indulatokra, ennek dacára a nevetés vett rajtunk erőt s neveltünk is jóízűen, lelkünkben, mert hát, cikke olvasásakor rögtön eszünkbe jutott az a találó példaszó: „*mást beszél Bodóné, mikor a bor árát kéri.*”

Lapunk f. évi 12-ik számában „*Furca karván*” cím alatt közzétett cikkünkben a „*Csongrádmegyei Hitel-*

szövetkezet” igazgatóságára olvastuk rá, hirlapilag közölt önkényes eljárásáért a kereskedelmi törvény szakaszait s aprofotáltuk a „*kötelesség*”-ből védelmére kelő lovag „*intézeti ügyését*” hivatkozással hirlapirói kötelességünkre, — melyet nekünk a tenforgó ügyben annyival inkább kell teljesítenünk, mert a felelős szerkesztő azon felügyelvé s így a törvény és jog védelmezője. — A kereskedelmi törvény szakaszainak idézésével figyelmeztettük, miként fogja fel kötelességét, ha igazán „*intézeti ügyész*” és nem gscheftsmann akar lenni. — Minderről aztán az „*intézeti ügyész*” csak rövid néhány szóval emlékezik meg mint voltaképeni tárgyról s nyíltan kijelenti, hogy azért fog újabb tollat, hogy lapunk felelős szerkesztőjével szembe álljon s ezen titulus alatt neki esik a szerkesztőnek és lapjának a helyett, hogy az általunk elmondottak valóságát kétségbe vonni s a mint kellene tennie, azokat megcáfolni törekednek.

Háboruban a hadviselő felek szokták azt a harcmódot használni, hogy a szorongatott fél, a helyett, hogy védekezze, támadást sceniroz. Hirlapi harcban azonban ez nem jól veszi ki magát. Ez a gyöngeség, a hiba beismerése és soha sem eredményezheti azt, s mit eredményez a háborúban. A vége az ilyennek vereség. Tudja is azt, az „*in-*

tézeti ügyész” s a mit néhány szót mond is védekezésül, az is ellentmond nemcsak egymásnak, hanem a tényeknek is.

Ugyanis eddig még sehol említve sem volt, hogy a „*Csongrádmegyei Hitel-*” *szövetkezet*” más társasággá való átalakítás útján akar felszárni, hanem mindig az lett hangoztatva, hogy közgyűlési határozat folytán egyszerűen megszűnik s a tagokkal felszámol, majd t. i. akkor, ha az erre határozatképes közgyűlés egybehívatik s az ezt elhatározza.

Ma meg már „a szövetkezetnek részvénytársasággá való átalakulásáról” beszél az „*intézeti ügyész*”, holott mindnyájan tudjuk, hogy az a részvénytársaság már megalakult s működésének megkezdését lapokban is híreztelti, a hitel-szövetkezet pedig még az „*intézeti ügyész*” szerint sem szűnt meg.

Hogy alakul tehát azzá, ami már létezik?

Talán csak nem akar még egy újabb pénzintézetet „gründolni”, hogy abban is „*intézeti ügyész*”-kedhessék?

Egy kicsit sok volna a jóból!

Ez az „*évi álláspont*”!

Erre adjon feleletet!

Mert minket az „*évi álláspont*” vezérelt felszólalásunkban s az adta kezünkbe a tollat, hogy megírjuk az „*inté-*

TÁRSASÁG.

A másé . . .

— Rajz. —

Írta: Nagyne Szűcs Rebéka.

A tisztelendő ur éppen elszunnyadt ebédutána egy kisse, midőn az ajtaján halk kopogás hallatszott.

— Szabad! válaszolva csendesen, félig fekvő helyzetéből, mire felnyílt az ajtó és egy szegényes külsejű fiatal asszony lépett be, karján két évesnek látszó kis leánykával.

Az asszony szeméi véresre voltak sirva és midőn némi köszöntésforma szavak után kezét csokolta a tisztelendő urnak, könyei ujra megeredtek, végig perege halavány arcáról, le a karján ülő kis leány aranyszínű, fürtös fejcséjére, mely telénken simult anyja kebléhez.

— Na, mi a baj Anna? Látom, hogy már megint történt köztetek valami! — mondá a tisztelendő, végig nézve a keservesen síró asszonyon.

— Oh, nagy baj van, tisztelendő ur, nagyon nagy baj! Nem is azért jöttem, hogy mint máskor, reményt, vigasztalást merítsek jószágos szavaiból, hanem megakrom mondaní, hogy nem bírom tovább! Nem lehet! . . . És a jó Isten sem ver meg azért, amit tenni akarok . . .

— Na, honnét már ez a tulságos elkeseredés, hiszen alig néhány napja, hogy

kibékítettek benneteket és akkor azt fogadta az urad, hogy soha se bánj többet egy újjal sem!

— Oh, az ő fogadása! De hiszen nem is engemet bántott, hanem a gyermekemet! Azzal lekapcsolta a kis leány ruhácskáját.

— Nézzen ide, tisztelendő ur, ezek a kék foltok az egész testén! Mire a kis leány is megnyikkant és tájadalmas nyoszórgéssel temette arcát anyjának nyakbaváló kendőjébe.

— Megverte a gonosz, a kegyetlen, majd agyon kinozta! Jaj, de nem hagyom többet, inkább itt hagyom! És csokjaival halmozta el a kis leány kék foltos hátát, karjait, mintha annak a tájadalma is a lelkébe akarta volna beszokolni.

A tisztelendő ur meghatva nézte a kétségbeesett anyát, miattal egy pár ragyogó könyecsepp is kiszökött jószágos szeméből, mert hiszen már ő is megszokta, a mit ez a szegény asszony szenved annak a haszontalan, dologkerülő, részeges fejének.

— Hát mit akarsz tenni Anna? — kérdé aztán résztvevőleg.

— Elmegyek, itt hagyom, mert megengemet vert, az nem fájt úgy, mintha erre a kis ártatlanra emeli fel átkozott kezét, a rozslékű! zokogta az asszony fájó keserűséggel.

— Hát miért bántja e gyermeket?

— Oh, miért, miért? Én nem tudom: csakhogy eddig is e miatt volt köztünk a legtöbbször kellemetlenség!

Mire a tisztelendő ur pár percig gon-

dolkozni látszott és úgy tetszett neki, mint ha hályog pattant volna fel mind a két szemén, melyből eddig sohasem látott be az asszony múltjába. Ő, a ki híveinek valószínűsége atyja és valamennyinek sorsáról, állapójáról értesülve van, csak azon tömődött el több ízben, hogy ez a jobbsorsra méltó leányzó hogyan köthette az életét ahhoz a semmire való emberhez? . . .

— Anna! szólott kis idő múlva hal-kan, megfogva az asszony kezét. Neked titok van előttem. Légy őszinte, gyermekem! Isten kegyelme van a megtérő lelkekkel! . . .

És míg ezeket mondta, a másik kezével rá mutatott az irrasztalón levő ezüst feszületre, mire az asszony szeme is oda tevedt és a következő pillanatban halk síkolylyal roskadt a tisztelendő ur lábaihoz.

És az incekedő napugár beleszelkedett az ablakon, oda intve a kőszá szellőt is, hadd hallgassa ki azokat a vallomásokat, melyek a következő percben elröppennek az asszony remegő ajkairól és hadd susogja el a fűnek fűnek, hogy szerzett.

Nagyon, forron, mélyen, igazán szeretett, de olyat a ki megcsalta, meggyalázta és aztán eltaszította magától, oda erőltette egy elzúllott ember karjába, csakhogy apát adjon annak a szerencsétlen gyermeknek.

És a kőszá szellő ki is halgatta a titkos vallomásokat. Az incekedő napugár pedig pajkos enyelgéssel simogatta meg a gyermek szőke fejcséjét és mintha a szemeközé mosolyogva mondta volna, hogy a . . . m á s é ! . . .

zeli ügyész" által nagyon érkezenen vett cikkünket. — Hiszen magunk kijelentettük, hogy a „Csongrád megyei Hitelszövetkezet” hez semmi közünk, hanem igenis közünk van ahhoz az önkényű eljáráshoz, amit annak igazgatósága követ és ügyésze védelmez.

S amennyiben megvagyunk arról is győződve, hogy az igazgatóságnak ez az önkényű intézkedése nem saját kezdeményezésének, hanem az „intézeti ügyész” jogi tanácsának eredménye, — hogy továbbra is az „intézeti ügyész” által ne hagyja magát orránál fogva vezettetni az igazgatóság, mert rá nézve még kellemlenné is válhat a helyzet, igyekeztünk az intézeti ügyész törvénybeli jártasságára vonatkozólag egy pár praktikus példával is szolgálni — Meglehet, hogy ezt az „intézeti ügyész” privát irodái ügynek tartja, mi azonban legelőbb „privát pechnék” tudjuk be az „intézeti ügyész” re nézve, s az illet tudni senkinek nem árt, csak hasznal.

Tagadhatatlanul igaz, hogy lapunk irányja, elfoglalt álláspontja, törekvései felett nyílt kritikát mondhatni. Mi e tekintetben exclusiv álláspontra sohasem helyezkedtünk, sőt ha azt, a mit valaki ilyképpen mond, helyesnek, jónak találjuk, nem restelljük elfogadni és követni is.

De ha valaki ok nélkül belénk köt és saját kifejezése szerint is velünk azért foglalkozik, hogy „szembeálljon”, no bizony annak, szemközt állva, az a feleletünk: „hátrább az agyakkal!” S amig valakinek mint dr. Ecsereinek közéleti szereplése csak a „gründolásból” áll, s a míg valakit, mint dr. Ecserit csak az késztet a bírálat gyakorlására, hogy velünk szembe álljon, — addig az első esetben azért nem mondhat reánk bírálatot, mert szük látóköréből kiemelkedni nem tud, a másik esetben pedig azért nem, mert nyilván ellenségnek jelentvén ki magát, az ellenséges indulat részrehajlatlan véleményét nem mondta.

Még, legalább csak egy kissé, más közéleti dolgokkal is foglalkozott dr. Ecseri, mint amivel eddig foglalkozott, aztán meg ne személyes indokból igyekeztek velünk szembe állni, hanem az elvek harcában, hol okokkal okokat állíthatni szemben. S ha aztán látjuk azt, hogy a zöld asztal mellől addig, míg valamely közkérdés tárgyalatik, nem mozdul el, még ha feltűnik is a láthatáron egy üzleti alak, hanem helyt áll mindvégig, hogy diadalra jutni segítse az általa helyesnek tartott s emélfogva pártolt ügyet; s ha aztán akkor azok soraihoz fog bennünket látni, a kik nem a jót, a helyest, nem az elődösöt és célavezetőt, nem az előrehaladást, hanem a maradiságot pártolják, hát akkor majd igenis követelheti magának a most még jogtalanul vindikált bírálati jogot.

Addig azonban nem!

Megvalljuk, hogy eddig még nem nyílt alkalmunk alkotásokra, mert mióta lapunkat átvettük, az alkotások megvalósítására kellő térer, a fálhatalmasodott *gyomot* kellett-irtogatnunk.

De önérettel mondhatjuk, hogy ebben a munkában aztán eredményt tu-

dunk felmutatni hasznára voltunk a nagy közönségnek, melynek érdekében a *gyomlaldáshoz* hozzáfogtunk. Dr. Ecseri azonban ezt nem mondhatja el magáról, mert a mit még eddig alkotott, a *hitelszövetkezetet*, azt lejlje de sok hiszékeny ember kárral fizette meg!!

Felsorolja dr. Ecseri, hogy mi mindent megtamadtunk már Szentesen, csak hogy tomboló negatív szellemünk kielégítést találjon. S hogy jobban elhiggyék neki, hogy az általa felsoroltakat csakugyan megtamadtuk. Hivatkozik arra, hogy szorgalmas olvasója volt lapunknak.

Furcsa az, hogy eddig egyetlenegyszer sem vette igénybe, „mint a város polgára és közéleti embere” azt a magának vindikált föltétlen jogot, hogy lapunk irányához hozzá szóljon, közéleti törekvéseit s magatartását bírálat alá vegye. Csak éppen most jött rá ezen kötelességérzet? Pedig szebben vette volna ki magát korábban, s mi is talán jobban elhittük volna neki.

Avagy azt gondolta, ha ő rólnuk való véleményét elhallgatja, hát akkor mi is viszontszolgáltatul nem foglalkozunk a nyilvánosság elé tartozó üzelmeivel?

No hiszen akkor nagyon csalódott.

Velünk könnyen *üzleteket* nem lehet csinálni.

Hanem ha velünk „szembeáll” — no az elől nem térünk ki soha.

Dr. Mátéffy Ferencz.

Önkénykedő pénzintézet. Amit a „Csongrád megyei Hitelszövetkezet” igazgatósága cselekszik, az meghaladja vakmerőségeben mindazt, mit valaha pénzintézeti igazgatóságok önkénykedéséről és a részvényesek megkárosítását célzó igyekezetéről eddigéig hallottunk.

Alig mulik nap, hogy e részben panaszos fél ne kopogtatna be szerkesztőségünkben.

Azt már megirtuk: mint hirdette az igazgatóság néhány tagja, hogy hitelszövetkezeti részvényeket vásárol, mint használta fel az az iránt hozzá fordult hetibetétesekre a rémitetés azon teygerét, mely szerint a betétjük annyit sem fog felszámoláskor érni, amennyit tényleg befizettek, csakhogy nyomást gyakoroljon rájuk és 95—96 frtjával vásárolhassa össze a 101 frtos betérrészvényüket; megirtuk, mint adott ezen igazgatóság 3—4 tagja, köztük az intézeti ügyész is, akinek a tagok érdekeit még az igazgatóság tükapásaival szemben is megvédeni volna szent kötelessége, mintegy 30—40 ezer frtot ily részvényeknek a becseréteken alól való összevásárlására és mint tartott ez a kis élelmes igazgatósági konzorcium utazó üynököt, aki ne csak a helybeli, de a vidéki megriasztott vadat is lövésre, puskacőre hajtsa a biztos leshez, amelyből minden részbetét után 12—14 frt értékű lösebet ejtettek az illetők tárcáján.

Hallatlan és példátlan eset ez már magában véve is, hogy egy pénzintézet igazgatóságában olyan egyének foglaljanak helyet, akik tudva azt, miszerint a felszámolásor nemcsak a befizetett 101 frtot fizetheti ki a pénzintézet, de még *évi szilati eredményként még 10 frtnyi osztalékot is* vehet, ennek tudása dacára ily módon eljen vissza a helyzetével azon részvényesek kárára,

akiknek bízalma őt az igazgatói tisztbe megválasztotta.

De ez még mind semmi ahöz képest, ami az *egész igazgatóság* visszaélései és ön kénykedéséről újabb tudomásunkra jött.

Anélkül, hogy a felszámolást illetékes *közgyűlés* kimondotta volna, anélkül, hogy a „Csongrád megyei Hitelszövetkezet” *részbetétesei* a *feloszlást* magát az *intézet alapszabályai* és a *kereskedelmi törvény rendelkezése*hez képest, a *törvényes formák* közt *elhatározták volna*, *beszünteti az igazgatóság a hitelszövetkezet üzleti működését, átjásza a további teendőket a „Csongrád megyei Takarékpénztár” igazgatósága kezére*, tehát olyan egyénekere, akik, bár korábban a hitelszövetkezet igazgatói is voltak, de ma tényleg a hitelszövetkezet csak azon részvényesinek az életét veszik figyelembe, akik takarékpénztári részvényt is jegyeztek, tehát az új intézet részvényesei lettek, — de nemcsak ezt cselektik meg, hanem — a nélkül, hogy ezt *hírlapilag meg hirdetné* és a *hitelszövetkezet összes részvényeseinek figyelmét erre felhívna, egyesekkel a felszámolást tényleg megis ejti, betétkönyvecskeikre a nekik járó összeget ki is fizeti* mig azon részvényesek, akiknek *erről tudomásuk nincsen, várhatnak majd a pénzükre jó ideig*, amig t. i. az igazgatóságnak kedve jön velük a felszámolást hivatalosan közölni.

Mi ez, ha nem a kereskedelmi törvény és az intézeti alapszabályok rut kijátszása?

S hát még a felszámolás módja azokkal, akiknek e titkos manipulációról tudomásuk van?

Erre nézve az intézeti igazgatóság *kétféle skálát* állapított meg. A *kebelelen alakult konzorcium által összevásárolt részbetétekre nézve 1% al ejtik meg a felszámolást*, vagyis, ezektől a felszámolás költségei és a Hitelszövetkezetnél volt, kiut lévő követelésből eredő esetleges károsodásra *csak egy száza lékot vontak le részbetétenként; ellenben a többi részvényestől levonnak részbetétenként 3% ot* s aki e tekintetben kötelnek nem áll, aki követeli, hogy *egyenlő mértékkel mérjenek minden részbetétesnek, azzal kufárkodnak, alkudoznak s ha másként nem lehet, hat kiegésznek vele 2% -ra*, mi mellett az intézet hivatalos helyiségében, kepelhető, hogy milyen jelenetek játszódnaok lo?

Milyen jögon vannak le egyáltalán százalékot a részbetétesektől?

Hiszen az új takarékpénztár prospectusában azt ígerték, hogy az új pénzintézet a réginék összes aktívait és passívait a *magya felelősségére veszi át*.

Vagy ez is csak a féle „*vakulj magyar!*” volt?

A gazdak és iparosok országos hitelszövetkezetéről írva, azt mondotta a „Csongrád megyei Híradó” hogy, ahol nincs panaszos, nincs bíró sem.

Nos hát, mi nyíltan vádoljuk az itt elsorolt, *törvénybe utköz visszaélésekkel* a „Csongrád megyei Hitelszövetkezet igazgatóságát”, felhívjuk e visszaélésekre a szeptdi kir. törvényeszk figyelmét, Takarékpénztár, amelynek árvaszéki einöke ezen pénzintézet igazgatója.

Ez utóbbiát különösen azért, mert — mint politikai hatóság, — törvényes kötelessége e visszaéléseknek, ha tudomására hoztattak, elejét venni és a polgárság saajagi érdekeit megvédeni.

Közigazgatási bizottság.

Szentes, 1891. febr. 9.

Csongrád megye közigazgatási bizottságának ma, a főispán elnöke alatt tartott rendes havi gyűlése újból nem szűkösödött érdemes mozzanatok híján, mert eltekintve a külünléte, most már felsőbb helyen is jóváhagyott fegyelmi ügyektől, kiváló fontosságot nyert e gyűlés Kiss Zsigmond biz. tag felszólalása által, aki a szentesi polgári leányiskola katolikus növendékeinek hitoktatása érdekében tartott szépen megokolt, tárgyilagos beszédével újból megmutatta, hogy a városi iskolások elnöki tiszté nála hivatott és méltó kezekben van.

A gyűlés lefolyását a következőkben adjuk:

Fegyelmi ügyek.

Elnök: Zsilinszky Mihály főispán, megnyitva a gyűlést, miután a jelenlévőket üdvözi, a közigazgatási előadmányok nyitják meg a tárgysorozatot, melyek közt három fegyelmi ügy van ezuttal.

Az egyik, Filó Tihamér dr. Szentes város főjegyzője, aki ellen, tudvalegőleg, a főispán maga rendelte el a fegyelmi vizsgálatot azon botránnyos tüntetésért, melyet éjnek éjadán az alispán ablaka alatt rendezett. A főjegyző a főispán ezen intézkedését a helygimnáziumhoz fellebbezte meg, ki azonban föllebbezést elutasította és ez került most, referáda alakjában a közignazgatási bizottság elé.

A második fegyelmi ügy Sarkady Nagy Mihály polgármester és Tóth Kálmán városi adóügyi tanácsnoké, kik ellen a közigazgatási bizottság egy korábbi gyűlésében rendelte el a vizsgálatot, mely határozat ellen azonban az illetők szintén a helygimnázium terhez fellebbeztek. E föllebbezést is vissza utasította a helygimnázium feje és így most már e három rendbeli fegyelmi határozat jogerőre emelkedett.

A harmadik fegyelmi ügy a Kovács Pál-féle helypénzszedési károsodása a városnak. Ez ügy eredetileg a polgármesternél folyik, ki most a befejezett vizsgálat iratát terjesztette fel a közigazg. bizottsághoz. A bizottság az ügyiratokat a megyei tisztviselésnek adta ki véleményadás végett.

Közpénztári szennyes.

Szentes város közpénztáránál a múlt évben zűrzavaros rendtelenségeket konstatálta a pénztárvizsgáló bizottság. Természetes következménye volt ennek az, hogy a polgármester a pénztári tisztség ellen elrendelte a fegyelmi vizsgálatot, mely eől az illetők akkor azzal kerestek meenedéket, hogy hivatalukról lemondtak.

A vizsgálat ennek dacára tovább folyt ellenük s most a megyei számvevőség utasítására a volt tisztség számadásainak fölülvizsgálására, a megyei főszámvevő jelen tést tesz, hogy ezen volt közpénztári tisztség máig sem készítette el közmunka számadásait, mi nélkül pedig a fölülvizsgálat meg nem ejhető.

A közigazgatási bizottság utasította Szentes város polgármesterét, hogy a volt közpénztári tisztséget e hátralekös számadásának 30 nap alatt leendő elkészítésére hívja fel és az így elkészült számadást újból 30 nap alatt a városnál elbíraltatván, fölülvizsgálat végett a megyéhez terjessze fel.

Ahol nem kell hitoktatás.

A szakelődalmányok során, közvetlenül a tanfelügyelő referádái után emelkedett fel Kiss Zsigmond biz. tag, hogy felszólaljon azon türethetlen állapot ellen, mely szerint a szentesi polgári leányiskola katolikus növendékei immáron fél éve, vagyis a jelen iskolai év kezdetétől teljesen nélkülözik a hitoktatást.

Valóban türethetlen állapot ez. Annak jelzete maga a felszólaló szépen átgondolt és az ügy fontosságát teljességgel felőző beszédében, annak az utána következő szavak, maga a tanfelügyelő, annak Filó János és Fekete Márton biz. tagok, de ilyenek ismerték el az egész közigazgatási bizottság is, mely ehhez képest hozta meg határozatát.

Hogy egy ilyen nagy és népes hitköz

ség ne respektálja a törvényt, mely arra kötelezi, hogy községi jellegű iskolákban maga az egyes felekezet tartozik a felekezeti tanulókat hitoktatásról, mely kötelezett tanárügy, gondoskodni, hogy a saját legközevetlenebb véreit kiteszi azon veszedelmek, miszerint a hittanból az évről vizsga osztályzatot nem kapva, felsőbb kiképzetésüktől elzárassanak és ezzel azon szegényebb sorsú leány növendékek, akik esetleg innen tanítónaképezdésbe akarnak menni, egy életpávtól elűtessenek; ez valóban olyan állapot, amely tovább türethetlen s amelynek orvoslására, ha egyéb ként nem lehet, a törvény teljes szigorának alkalmazása válik előadhatlan szükségé.

Hisszük azonban, hogy a katolikus egyházközség előjárósága nem várja be a legszigorubb intézkedést, hisszük, hogy erre nem leend szükség, hanem elégnék bizonyul majd a tanfelügyelő újabb szigorú felszólalása, melyre a közig. bizottság utasította és hogy az egyházközség törvényes kötelezettségének megfelelvén, a hitoktatást a polgári leányiskolában 8 napon belül okvetlen megfogja kezdeni, már a saját felekezeti leány növendékek érdekében is.

A tisztelt közönséghez.

Dr. Eszéri Lajos, a „Szentesi Lap” t. évi 18. számában közzétett „Likhvidáció” című cikkeje végén ismét az én személyiséggemmel egyeskedik foglalkozni.

Egy alkalommal már kijelentettem és most újból határozottan ismételn, hogy a dr. Eszéri Lajos-féle ények nagy vagyont harcolhatnak ugyan össze életükben, akár fel is vetheti őket a pénz, de arra, hogy tisztességes emberek és így engem is megsértessen, soha sem lesz képes.

Ami az ő irásmozdort illeti, az ilyenekre mondja Mirza-Saif:

*) „Es ist die Art des Ochsen, dass er einen schweren Gang hat,
Und dass sein Brullen stets unangenehm
Klang hat.”

Bocsánatot kérek, hogy az egyszer szokásom ellenére ilyen drasztikumokra ragadtattam magamat, de vannak bizonyos vadak, amelyek ellen haszalan megunk finom serettel, mert az ilyeneket csak a fickó járja át, csak azt éri és nem az én hibám, hogy dr. Eszéri Lajos is ezek közé tartozik.

Szentesen, 1891. febr. 11-én.

Bánfalvi Lajos.

*) Az ókoroknak szokásuk, hogy ők otrombán lépnek és tellemetlenül hat ráuk a bombölések...

Üjdonságok.

Szentes, 1891. febr. 12.

— Zsilinszky főispán és a millenium. A fővárosban alakult mpárlólok körének egy e céhből választott bizottsága a f. hó 8-án gyűlést tartott Zichy Jenő gróf elnökléte alatt a honfoglalás ezredéves megünneplésé üdvében. A gyűlés bennünket annyiban érdekel, amennyiben a bizottság ezáltal tárgyalta vármegyénk főispánjának, Zsilinszky Mihálynak azon kérését, hogy az ezredéves ünnep alkalmából Pusztaszeren a nemzet mindét háza ünnepülésé ülést tartson a honfoglalás emlékének dicsőítésére. Az értekezlet ezen indítványt pártolva vette tudomásul.

— Beszélhet magyarul is az „Egyetértés” f. hó 8-iki számában olvassuk a helybeli görögkeleti ortodox egyház pályázati hirdetését, a néhai való Davidovics István elhalálása folytán üresedésbe jött lelkesítő állásra. Hogy erre pályázatot hirdet, ez természetes és nem is tűnt fel nekünk. Hanem igen felület és méltán feltűnhetet a pályázati hirdetmény egy passzusa, mely szerint: „Előnyben részesülnek azok, kik a magyar nyelvet is bírják.” Mert saját-ágos az, hogy amíg a helybeli görögkeleti papj pályázatánál elengedhetetlen kelléknek követelt a pályázókotl a magyar nyelv tökéletes tudását, addig a mind-nem magyar helybeli görögkeleti egyház csak előnyben részesíti azokat, akik magyarul is tudnak, vagyis nem voltak ki feltűnhet a magyar nyelv tudását, hanem előlágnak esetleg olyant is, aki nem tud magyarul.

— Megbékelt lelkes Lapunk egyik korábbi számában hirt adunk arról, hogy Lakócs János horgosi plebános mint sértet te meg az ottani tanított nyitit iskolában, az oktatás alatt, mint vont a fölő önkényesen az énekkolttatást és az azért járó díjazást,

hogy egyik képlánjára ruházza. A megsértett tanító és a horgosi iskolások feljeteen tesse folytán a plebános ezen ügye a vármegye közigazgatási bizottságának egyik múlt évi gyűlése elé került, amikor is a bizottság a tanfelügyelőt kérte fel, hogy ezen ügyet a helyszínen, lehetőleg bekései intézze el. Tergina Gyula dr. kir. tanfelügyelő a most lefolyt közig. biz. gyűlésen referált és pedig küldetése kedvező eredményéről. Az illető plebános ugyanis, a helyszínen mezejített békéltárgyaláson belátva cselekedete jogtalan voltát, bocsánatot kért a tanítótól, visszabozelyezte az énektanításba és visszautalta részére az azért járó fizetést is. A plebános új ezen férfias eljárása nem szor dicseretre. Hibázni, elvégre is, emberi dolog, de aki hibáját belátja és azt jóvátenni siet, aki önmagát győzi le, az szép, nemes cselekedetet mivel.

— Csongrád lokálpatriotizmus.

A csongrád községi polgári fuiskolánál, elhalálózás folytán üresedésbe jött a tornatanári állás, amelyre ennek folytán az iskolások pályázatot hirdettek. E tornatanári állással azonban a magyar nyelv és irodalom tanításának kötelezettsége is jár, még pedig oly formán, hogy az illető tanár hetenként 16 órára át magyar nyelvet és irodalmat, 6 vagy 8 órára át pedig tornát köteles tanítani. A jó csongrádiak figyelme és bizalma e pályázati ügyre csongrádi szülőkre esett, aki jöllehet igen derek, szakképzett férfiú, de jelenleg már vagy 16 éve tanyai tanító szülővárosában s mint ilyen, csak elemi oktatásra bír képesítéssel. Dacára ennek megválasztották oly kikötéssel, hogy két év alatt köteles a polgári iskolai tanári képesítést megszerzeni. A tanfelügyelő azonban, de a csongrád községi iskolások elnöke sem nyugodott meg a választásban. Az ügy most a közig. bizottság elé került, a mely kimondotta, hogy a megválasztott a jelen tanévben, ideiglenes minőségben alkalmazható ugyan, azonban az iskolai év végén ez állásra új pályázat hirdetendő.

— Elkobzott bál lakoma. A szabó iparosok f. hó 10-iki tánevigalmának közönsége csaknem vacsora nélkül maradt, amennyiben a paprikásnak szánt húst a rendőrség elkobozta. Ugy esett a dolog, hogy a vigalmi vendéglős egy helybeli mészárosnál rendelt meg 2 mázsa húst, aki is aztán, direkt e célra egy marhat otthon vágott le, abból akarván kielégíteni a vendéglős hűszükségletét. A rendőrség azonban nezést vette a mészáros turpizságának és a bál lakomához szánt húst rövid úton elkobozta. Nagy hájjal sikerült aztán, az utolsó pillanatban keletű mennyiségű húst beszerezni, mi miatt a lakoma kissé késétt is, de aztán annál nagyobb étvágyalult hozzá a közönség a párolgótálaknak, melyekből kitűnő, magyarosan főtt paprikás kellemesen orrszikklandozó illata áradt szét.

— A helybeli evangélikus egyház vasárnap délelőtt megtartott közgyűlésében Holik Lajos közfelfelkálással az évre is egyhangulag az egyház gondokának megválasztatott. Az egyház t e m p l o m a l a p j a ma már a 16 ezer forintot megközelíti.

— Tanítás a szegénypénztár javára. Hoffer Adot és Ehrlich János helybeli kereskedők 3-3 fnt tanítási díjukt, mi részükre a járásbírószá megítelt, a Szentes városi szegénypénztárának adományozták. A jó cselekedet nem szorul dicseretre, mert önmagát dicéri.

— Nyugdíjazott tanító. A szentesi izr. hitközség egyik volt tanítóját, a tölolyba esett szerencsétlen Dobozi Jenőt, miat a tanfelügyelő erről a közig. bizottság gyűlésén referált, a vallás- és közoktatásügyi miniszter most már hivatalból nyugdíjazta. A szűd hitközség ezzel egy nagy ügyfél szabadult meg és abba a kellemes helyzetbe jut, hogy nyoktatásügyét most már gyökéresen javíthatja és állandósíthatja.

— Hangverseny. A szentesi izr. nőegylet f. hó 14-iki, szombati hangversenye iránt olyan rendkívüli érdeklődés mutatkozik nemcsak városunkban, de messze nagy vidéken is, amilyenre a rendezőség nem is

számított. A számozott ülőhelyek vagy 15—16-
nak a kivételével már jóformán mind elkel-
tek vagy elő vannak jegyezve s akik e
hangverseny részt kívánunk venni, jól te-
szik, ha idején sietnek, jegyeiket megváltani,
nehogy elmaradjanak. Az érdeklődést indo-
kolttá teszi különben a változatos, érdekes
és sok élvezetet ígérő műsorzat, melyet a
rendezősg gondtal állított egybe. Felhívjuk
a közönség figyelmét különösen arra, hogy
a hangversenyre a kitűzött időben *pontosan*
sziveskedjen megjelenni, mert a kezdete
pont fél 8-kor lesz s a késedelmesen érke-
zők csak zavarnák a jelenlévőket, de a köz-
reműködést is, ami ellen csak úgy lehetne
védekezni, ha egy-egy piész kezdetekor az
ajtók elzártnak, ez pedig viszont a kése-
delmeskedőkre volna kellemetlen.

— Leketlen anya. Ha a j d u Maria ha-
jadon, tiltott szerelme gyümöcsét, 9 napos korában
R á c z Balázs gondozására bízta, azzal, hogy ha-
vonték 5 frt tartásdíjat fizet kisdédét. Het héte,
hogy a leketlen anya ezt cselekedte, anélkül, hogy
szóba lért volna magáról. Edes anyja, aki szin-
tén tudott lenni botlásáról, szintén nem gondolt az
elhagyott kisdédre, akinek bűnös szülője, szégyenét
elapósztalando, mint a hajdon ment el az idegenbe,
hogy szolgálatot keressen, miatt gyermeke szegény
emberek nyakán maradt nyúgnak. Az esetet feljelen-
tették a rendőrségnek.

**— A szentesi iparos ifjak képző és se-
gélyző egyesületének közgyűlése a tagok szép
számú jelenléte mellett vasárnap délután
lett az egyet helyiségében megtartva. Az
előző évi jelentés különösen a megtartott
segédmunkakiállítás anyagi és erkölcsi eredményeivel
foglalkozott. A tisztújítás egy részét közfelkiáltással eszközítette a közgyűlés.
Elnök: Petrovics Soma, alelnök Rác Zsig-
mond, pénztárnok: Kanász Nagy Antal, könyvtár-
nok K. István Sándor, jegyző Konk Antal
lettek. A választmányi tagságra és rende-
zősége beadott szavazatok alapján: választ-
mányi tagoknak megválasztottak: Bajcer
Lajos, Farkas Antal, Becsei Dániel, Pető
László, Simon Eduárd, Bécseyi Sándor, Frá-
noyvári Aladár, Csillag Ármán, Kádár József,
Szigeti Zoltán; rendezőknek: Sárdi János,
Sipos Lajos, Deák József, Szatmári Pál,
Gerec János, László Sándor. A megkülön-
bözött szedésű nevekben új erőket vont be
a restauráció.**

— Demokrata hősök. Meg vagy az
óra vége, hogy ki milyen fegyverrel hadakozik, az
által fog elpusztulni s ime a mi demokrata hőseink
is azoképpen jártanak, kivégezvé nagy garat
hirdetett dícső jelszavukat, a polgárok egyenjogu-
ságát* ez árnyék világából tulajdon nagyvonalú aj-
kukkal a szabó iparosok f. hó 10-én tartott táncvil-
galmán. Ugy esett az esvt, hogy a szabóiparos pol-
gártársaink, mint évente szokták, most is táncvil-
galmat rendeztek, ezúttal az Emke javára. A szabó-
iparosok vigalmát mindenkor kiválókéesség és
fesztelet jó kedv tette a farsang egyik legkereset-
tebb vigalmává és nagy kár, hogy annak jó hírve-
nő most egy úritársaság esorbát ított. A vigalom
kezdeté 6 órára volt hirdetve és 7 órára szorongá-
sigt meglett a nagy háltarem vigadó közönséggel,
mely békés egyetértésben mulatott egészen mind-
addig . . . igen, egészen addig, amíg 8 órákor
Sima Ferenc ő felsége és udvartarsága, az Emke-
szentesi főlegyeletnek képviselőiben bevonulását
nem tartotta. A bevonulá udvar körében tudósítok
ott látta Hoffer Adolf, Szánthó Lajos, Tóth Kálmán,
Filó Tihomér dr. és Juhász János demokrata ura-
kat, akik közt Szánthó Lajos még a „Szentesi
Lap” f. évi is ík számában is olyan gyönygyen
definiálta a polgárok egyenjoguságának de-
mokrata elvét. A legmagasabb felség és a ma-
gas udvar szemé azonban, ahogy díszes bevonu-
lását megtartotta, menten megakadt egy cífán
kitermettétve sárgán süttösözött kek egyenruhás
dali alakon, aki épp e pillanatban ugyancsak apróz-
ta a riszálót, meg-megpörgetvén a szopora frissen
tűzvért táncosnőjét. Ismételték: a dái alak kekbe
vont öltözve, de ez a kek egyenruha úgy hatott a
magas udvarra, akár a vörösposztó, az úri társas-
ág szemét, arcát elfutotta a vér és mint egy em-
berben, kelt ajkukon az elszórnókedés felajjúlása: „A
főispán huszárja!” — A főispán huszárja!
viszhangoztak a falak tömpán, idegborzogatón, mint-
ha kísértő rémek hangját vernék vissza és — valóban,
a főispán huszárja volt, akinek megjelenésében a
báli rendezőség este 6 órákor mi hivatali valót se-
talált s aki eaddig zavartalanul, békésen mulatott
és akinek magaviselete ellen senki sem tehetett

jogos kifogást. A magas udvar feüleges orrai el-
funtorultak: „Piha! micsoda cseledészag van itt!”

mert volt ott, mint tudósítok írja más cseledés is,
nevezetesen: Fekete Márton társulati főigazgató
szakácsnéja és a főispán szobalánya, akiknek
szaga szintén megütötte a finom érzéki demokrata
orrakat Nosza, mindjárt eltájták a rendezőségét.
„ad audiendum verbum regium”, ő felsége maga-
szed elé és fel lón állította az alternativa, hogy vagy
a főispán huszárját és a két nőcseledet távolítsák
el, visszaadván nekik a beléptidjárt, vagy pedig első
Sima Ferenc ő felsége vonul vissza, mert négyszé-
jünknek kicsiny ez a báltermi Macedónia. A rende-
zőség a legnagyobb zavarban van. A tisztesség
azt parancsolja, hogy akitől elfogadták a belépti-
díjat s aki két óra óta körülbék vendégül időzven,
magát mindenben egészen korrekt viselte, ne ut-
sítsák ki, ellenben a felség iránti köteles hódoló
tisztelt az ellenkezőt sürögően követelt. Végre is,
hopp kénytelen, nem örömet, a rendezőség beha-
par a savanyú almába, az inkriminált hölgyek: és
a főispáni huszárját fölré hívják és ildomosan tud-
tukra adják, hogy távozzanak, mert cseledéi mivoltuk
sérti a magas demokrata uraságok fenyás idegét.
de rendelkezésükre bocsátják a belépti díjukat, ve-
gyek vissza. Az így kitessélt hölgyek és a huszár
nem tesznek ellenelvetést. A két előbbi visszaveszi szé-
pen a beléptidjárt, de a nyalka huszár nem azért
huszár, hogy gyalvált ne legyen. Egyé pödörít pörge
ki bajszán s aztán kivágja a szót: „Megkövetem
alálsan a rendezőségét, én szívesen távozzom, nem
szoktam betolakodni oda, ahol nem lútnak jó szívet,
de már a forint beléptidjárnak, azt nem veszem vis-
za, itt hagyom a pénztárbán felülzetésul az
Emke javára.” — Szólt s mint ki dolgot jól végezte,
nyomban el is távozott. Nosza, lón újabb elszórnó-
ködése a magas udvarnak, ahogy neszött tette a hu-
száros gavalierának. „Hogy azt a föllöltést az
Emke javára a főispán huszárjától nem lett volna
szabad elfogadni stb. stb.” Est akadt, aki tovább
ment ennél és hangosan hirdette, hogy a főispán
szándékosan küldte el a huszárját és szobalányát a
háiba, csaklőgy a megjelenő magas udvar megalázta.
Juhász János városi nyilvántartó gyűjtő beszédet
tartott, hogy a főispán, huszárjának kiutasítása mi-
lyen aerecsapás, szóval: demonstrációt végzőztek
a magas uraságok s főispán ellen, mignem Beszé-
des István városi közgyán megszoklvan a nagy de-
monstrációt, végre közbévigott, hogy szeszestelen
dolog a főispánt itt nyilvánosan megtámadni, azöl
jeien sincsen, főleg, utóbb azt sem tudják: hirt-
e az a főispán egyáltalán tudomással huszárja baláz-
sáról. Fölförtyaná pedig erre szörnyűségesen első
Sima Ferenc ő felsége az ő pulykaméja és me-
geresztvén hatalmas svádját, nosza letorkolta a
felszólalt, aki — a főispán védelmére kalvén —
nem méltó többé arra, hogy Szentes városi hivatal-
noká maradjon s ott nyomban ki is adta neki az
úti cedulát — elcsapta a város szolgálatát,
amire azonban Beszédes István, önézetes férjához
mellőan választott: „Már nekem mindegy, akár-
hogy fizetem is meg az árát, de nem szoktam
zsákbán macskát árulni és kimondom az elnök
urak személt-szembem is, hogy ez eljárás mélt-
atlan!” — Nagy lassan csilapítottak le végre a fel-
eztatót kedélyek, a rend valahogy helyreállt és első
Sima Ferenc ő felsége, mint diadalmas hős ma-
radt a közdtéren, amelyen porba hullva, rongyokra
tépve, felrengt az a demokrácia, amely Udvardi
Sándort és Fábán Tóth Istvánt is meg akarta iu-
váltatni a megebábra. Nem kérdezzük: hogy vaj-
jon az Emke helybeli főlegyeletnek vezérfermi mi-
nő jogon mernek visszautasítani a hazafias célra
adományozott, bár egy főispáni instálót származó
forintot is, hanem igenis — mert önkényt kinálkozik
— felvetjük a kérdést: vajjon ki az igazi gavalier?
A főispáni huszár-e, aki — dacára ildomtalanul törté-
nt kiutasításának, ott hagyta a hazafias célra a
maga forintját — avagy az, aki eltávolításától ko-
vetelte?

— Főolvasó est A főolvasásokat ren-
dező társaság a f. hó 21-én tartja a kaszinó
termében első felolvasó estjét. Ez alkalom-
mal Balogh János kezdi meg a felolvasások
sorát, Filó Tihomér dr. szaval. P. Balogh
Mihály pedig kitűnő hegedűjátékával gyö-
nyörkötödteti a közönséget, melynek figyelmét
a társaság ezen első nyilvános fellépésére
különösen felhívjuk.

— Új lap a megyében. Egy új lap ma-
tatványszámát kaptuk Csongrádról. Címe:
„Csongrádi Lap” felelős szerkesz-
tője: Éder János, a „Tiszavidek”

volt szerkesztője, társzerkesztője pedig
Tary Endre dr. e felletséges fiatal erő,
aki korábban szintén társzerkesztője volt a
Tiszavideknek is, melynek szerkesz-
tését most a lap kiadótulajdonosa, Szilber
János könyvkötő vette át. Az új lap ma-
tatványszámának tartaima élénk és változo-
tos és a szerkesztők nem bízották arra,
hogy Csongrád ez új hirlapban a nyilvános-
ság olyan orgáumát nyerte, amely min-
dekor pártatlan szöszölője lesz a közönség
érdekeinek.

— A dorosmai gyámpénztár. A most
lelejt közt. bizotts. gyűlésnek egyik érde-
kes tárgya volt a dorosmai gyámpénztár ügye.
Dorosma község ugyanis már régebben fel-
szóllítottatott, hogy alkossa meg gyámpénz-
tári szabályrendeletét, mert ellenséftben
elvéteik föle a saját áravagyónal való
rendelkezési jog és gyámpénztári ügyei a
megyei központha vonatnak be. A község
ennek folytán szervezeti szabályzatát el is
készítette és beterjesztette a vármegyei
árvászközbe a múlt év július havában és a
következő, augusztus havi közg. biz. gyű-
lésének egy határozata a szabályrendeletet
az ügyiratokhoz rendezte csatolni kellő
használás végett. Dacára annak azonban,
bizonyára tévedésből, ugyancsak a közg.
bizottság egy későbbi gyűlésén a megyei
árvászeki elnök ez ügyben olyan referátát
tejtessett elő, hogy Dorosma község ismé-
telt felszólítás dacára sem terjesztvén be
gyámpénztári szervezeti szabályrendeletét,
ez okon föle a gyáni pénzek föött való
rendelkezési jog megvonandó és gyámpénz-
tári ügykezelése beolvazandó a közportha;
a közg. bizottság pedig, szintén megfede-
kezvén korábbi határozatáról, az árvászeki
előlk indítványát elfogadta. Dorosma köz-
ség ez ellen közvetlen a belügyminiszte-
riumhoz föllebezett, kimutatván, hogy sa-
bályrendeletét idején beterjesztette s most,
hogy a helygüi kormány az ügyet a főispán-
hoz küldte le véleményadás végett, derült
ki a tévedés, aminek természetes követke-
ménye, hogy a közg. bizottság maga be-
ismeri hibáját és megadatni véleményezi
Dorosmának a szabad rendelkezési jogot.
Igy folyt le a dorosmai gyámpénztári ügy,
de nem úgy, ahogy a „Csongrádmegey” írta.

— Törvény elő ideve. Rövid idővel
ezelőtt történt, hogy Vámos Sándornál megjelent
a kir. járásbíroság végrehajtója, Jankó Antal ügy-
kezelés társaságában, ellene egy végrehajtást
foganatosítandó, aminek a nevezett asszony erőszak-
kal ellene szegült. Erőszakossága annak idején
feljelentetett a zsegei királyi törvényszáknál, mely
is most érkezett végzésével hatóság elleni erőszak
vétsége miatt a bünyfjött eljárást Vámos Sándor-
n ellen elrendelvény, e bünyfjött tárgyalására a ne-
vezett f. évi március 17-ére idezte törvény elő.

— Bankott. A polgári olvasókör a f.
hó 22-én tartandó közgyűlés estjén köz-
vacsorát rendez, melyre egy a kör vendég-
lőnél, mint Négyesi Albert körszolgánál
lehet jelentkezni. Egy teríték 70 kr.

— Holyreigazítás. Lapunk legutóbbi
számának nyilvánt. közleményébe értelem
zavaró sajtóhiba csúszott be, mit ezennel
helyreigazítunk. A második bekezdés ugyanis
így kezdődött: „Uram! ön eljárásával és
nyilatkozatával, stb.” E helyett azonban, a
beütéselő tévedéséből ez áll: „Uram! ön
díjazásával . . . stb.” — Kérjük tehát, a hi-
vatali közleményt úgy olvasni és értelmez-
ni, ahogy az eredeti kéziratban van.

— Közgyűlés. Ma délelőtt 10 órákor
tartja a helybeli köcsönös segélyző szű-
velkezet évi rendes közgyűlését a ciszmadia
célház nagytermében, melyre az érdeket
résztvényeseket újonan figyelmeztetjük. Azon-
résztvényesek kifizetése, kifiznek 3 évi köte-
lettségük lejárt, értesüléssünk szerint e hó
20-án d. u. 2 órákor a hivatalos helyiség
ben veszi kezdetét

**— Öngyilkossági kísérlet a bór-
tombon.** Cégéres falva a rendőrség előtt Dobrai
Magdolna, a 13 próbas tolvaj cigányasszony, aki a
f. hó 9-én este, bekerültvén újabb a rendőrségnek, al-
talna már öli sokszor igénybe vett vendégmaraszt
hörtombéba, ezáltal öngyilkossági kísérletet követett
el, ily módon akarván menekülni a földi igazságszól-
gáltatás kezzeiből. Az eset elzáményai a következők. A
f. hó 5-én Dobrai Magdolna, csakogy véletlenül,
hétévedt Hajdu Józsefné nagyhegyi lakásába, ahol

ház asszonya távol léven, csak két kis gyermeke és egy szintén gyerek kanászbotját voltak a házörök. A szarkatérmet nem tagadta meg magát Dobrai Magdolnának, mert ahogy eltávozott, szinten csak úgy véletlenül a kezéhez ragadt Hajdú Józsefnek 80 írtos nagy selmekendője, melyet el is vitt magával, hogy Baranyai J.-nél elzúgósítsa. A meglopott asszony panaszt tett a rendőrségnél, mely is a gyermekektől tett személyleírás nyomán kutatván a tettest, Dobrai Magdolnára bukkant, mint akire a személyleírás vonásról-vonásra ráillett. Az elfogott tolvaj konokul tagadta, mintha ő a mondott időben csak kiint is járt volna a nagyhegyen. Hogy is ne! Hiszen ő akkor alig másfélhetes gyermekégyas volt, mozdulni sem tudott, nem hogy olyan messze utat tegyen. A rendőrség végre is szembesítette Hajdúné gyermekeivel, kik azonban, minthogy ezuttal más öt-tíz volt rajta mint a telt elkövetésekor, nem ismertek rá. A rendőri karhatalom erre felöltöztette a bűnöst a másik öltözébe és inne — a gyermekek egyszerre felsmerték benne a tolvajt, ki azonban meg akkor is megmaradt konokul a tagadásban. Visszakitérték hát hétfőn a börtönbe, ahol aztán az esti órákban nekifűszalta magát és öngyilkos szándékkal vezet hurkot a nyakába. Szándékát azonban idején észrevette Kiss János rendőri börtönőr és elvágta a színeget, magához térítette az elvetemült nőt, ki most már töredelmes vallomást tön, mire aztán a főkapitány átkísértette a büntényítő járásiörögéhez.

— **Magyar dalársulat** A főkapitányság Bauer Zsigmond három tagból álló magyar dalársulatának megadta az engedélyt a nagyvendéglóban tartandó két előadásra. Ez előadások egyiké tegnap este volt, nem éppen nagy közönség előtt, mely nem sok élvezetet talált a farsvat fogyatékos produkciójában.

— **Meglopja az anyját.** Nem minden-napi elvetemültségnek adta jelet Lakatos József szentesi illetőségű cigány, meglopva Csongrádon lakó saját édes anyját több rendbeli ruháemé erejéig. A jó madár az eltolvajolt jószágot Szentesre hozta át és itt Babócs Juliánna os kereskedőnek adta el. A csongrádi rendőrség, melynél a meglopott anyja ez iránt panaszt emelt, a szentesi rendőrséghez tette át ezt az ügyet, amely előreláthatólag példásan fogja megfenyíteni a tolvaj fiút.

— **A szabók bálja.** Oriási közönség gyűlt be húshagyó kedden a szabó iparosok táncvigalmára az I-ő 4S-as népkörbe, mely a szó szoros értelmében szorongásig megtelt, hogy alig lehetett keresztül kútködni a sűrű emborsorokon. A táncvigalom az Emke-jávrá volt rendezve és bizonyára szépen is jövedelmezett. Kár, hogy a 9 óra estig egész kedélyesen folyt vigalmat egy kínos esemény, melyről egy másik újdonságunkban emlékeztünk meg, megzavarta.

— **Táncitanítás.** Ismét megérkezett a jövendő bái tündérek és szeladonok várva-várt tavaszi vendége, az „öreg” Schnur szegedi táncitanító, ki városunkban már évek óta közmegelegedésre oktatja az illemre és tanítja kecses testmozgásra a serdülő fiatal-ságot, hogy ez évben újból megnyissa a táncitanítványt a f. hó 15-en, a Halász Szabó-féle házban.

— **A megyehál alkalmával** valaki tévedésből egy klakkot kicsérélt, ott hagyva helyette egy jóval kisebbet, melyet Weimer Mór kir. adóhivatali számtiszt az sajátja helyett magával vitt. A tulajdonos, a kicsérélt klakkot, nevezett urnál, bármikor visszacserélheti.

Bái selyemszövetek 60 krtól 6 frt 35 krig mértje (körülbelül 300 különböző minta és színben) küldi illúzek vagy végszámra, portó- és vámmentesen. Henneberg G. gyári bizománya (cs. kir. udvari szállító) Zurichben. Minták forduló postával küldet- usk. Levelekre 10 kros levéljegy ragasztandó. (3.)

Nyilttér.)*

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Kérem b. lapja nyilttérében a kö- vetkezők felvételét :

Szánthó Lajos ur a „Szentesi Lap” f. évi 18-ik számában a „Becsület és pár-

*) E rovatban közölttekert nem vállal felelős- séget.

ba)” címén alkotmányjogi fejtegetések- kel fűszerezett nyilatkozatot tesz közzé a közte és Kelemen Béla collegám, meg közöttem fenforgott u. n. lovagias ügyre vonatkozólag, amelyben gyávaságot egy általa már megadott elégtétel köpenyébe igyekszik burkolni.

Eféle ügyeket nem szívesen tár- gyalok ugyan nyilvánosság előtt, de ne- hogy ez egyénnek a becsületről adott fejtegetései in concreto tanusított mag- viselkedése iránt a nagy közönséget tévra vezetessék; — mégis indittatra érzem magamat, hogy azon térti-vevé- nyas levelet, amelyet ő elfogadásra sem érdemesített, a következőkben nyilvános- ságra hozzam :

Tekintetes Szánthó Lajos urnak Szentesen.

A küzöttünk fenforgott lovagias ügy- ből kifolyólag a „Csongrádmegeyi Hir- adó” 5-ik számában közzétett nyilatko- zatot Ön. — a megbizottaink között létrejött megállapodástól eltérőleg, — oly indokolással kísérte, mely világosan arra vall, hogy Ön részéről a nyilatko- zat közzététele nem a lovagias elégtétel- adás módjával, hanem a lvagias elégtel- tétel-adás alól való kibúvás ürügyél tekintetett; ezen lovagiatlan és tértiat- lan eljárásért Önt megvetem.

Kelt Szentesen, 1891. február hó 8-ik napján

Dr. Cicatricis Lajos.

Hogy ezen levélnek eredetije a mai napou Szánthó Lajos ur nevére címzet- ten általunk postára adatott, ezennel bizonyítjuk.

Szentesen, 1891. febr. 8-ik napján.

Kathies Gyula m. k.

Tóth Arpdá m. k.

Meg csak egy szavam van a levél tartalmának kiegészítésére:

Az inzultustól Szánthó ur ne feljen, az ő fajtáju embereket még csak inzult- alni sem szokás; hanem uton-utfélen, társaságban negligálni.

Kelt Csongrádon, 1891. febr. 11-en

Tekintetes Szerkesztő urnak

tisztelője és kész szolgálja :

Dr. Cicatricis Lajos.

Laptulajdonos és felelősszerkesztő: Dr. Mátóffy Ferenc. Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Felhívás.

A „Csongrádmegeyi Takarékpénz- tár Részvénytársaság” alapszabályai 80—95 §§. értelmében 50 kros heti- befizetésekkel az 1891. évben kez- dődő hat évig tartó betétegyület tcvábbb a 96—109. §§. értelmében hitelegyletet alakít. A betétegyületbe beiratkozások f. évi március hó 31-ig fogadtnak el; a belépőknek befizetett pénzeik után „Csongrádmegeyi takaré- kpénztár részvénytársaság” 5%-os, fél- évenként tőkésítő kamatot biztosít.

Részlvenni kívánók, továbbá a „Csongrádmegeyi Hitelsszövetkezet” tag- jai bármely irányban való bővebb fel- világozásért forduljanak az intézethez. Egyszersmind újonnan alakult pénz- intézetünket a hiteltigénylő közönség becses figyelmébe ajánljuk.

A „Csongrádmegeyi Takarékpénztár-Részvénytársaság” igazgatósága.

!! Olcsó áron kiadó boltok !!

Szentesen a legélénkebb forgalma főnton Dobray Sándor újonnan épült házában, azonnai bérbevehetők. 3—1

Meghívás.

A Szentes-vidéki takarékpénztár 1891. évi február hó 14-én, délelőtt 9 órákor saját házában tartandó

XVII. évi rendes közgyűlésére

a t. részvényeseket meghívni van sze- rencsém.

Szentes, 1891. január hó 27.

Fekete Márton, elnök.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági és felügyelő bizott- sági évi jelentés.
2. Zármerleg bemutatása, nyere- mény felosztása és annak kiíntetési ha- tárídejének megállapítása, felmentvények megszavazása.
3. Igazgatósági előterjesztés.
4. Az alapszabályok 29. §. 8-ik pontja értelmében netán benyujtandó indítványok tárgyalása.
5. Közgyűlési jegyzőkönyv hitele- sitésére két részvényes tag megválasz- tása.
6. Elnök, alelnök, igazgató, aligaz- gató, 6 igazgatósági és 5 felügyelő bi- zottsági tag megválasztása.

Jegyzet: Az alapszabályok 26. §-a értelmében a szavazni kívánó rész- vényes az erre szukséges igazolványt a közgyűlést megelőző 8 nap alatt az intézet hivatali helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlést megelőzőleg 30 nappal saját nevére irt részvénnel igazolta.

A mérleg az intézet hivatali hely- lysiségében a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal a részvényesek által megtekint- hető. 2—2

Lakás.

Mócz Kálmán házában egy eme- leti és egy — földszint — udvari lakás, f. évi ápril. 24-ikétől bérbe kiadó. Ertekezhetni a tulajdonosai 3—1

Tánc- és illem-tanítás!

Alulírott, tisztelettel hozom a n. é. közönség tudomására, miszerint

TÁNCISKOLAMAT

a f. hó 15-en nyitom meg a Halász Szabó-féle házban.

Az oktatás naponként d. u. 6—8 óráig tart, szigoru felügye- let alatt.

Midőn e körülményt a mélyen tisztelt közönség tudomására juttatni szere- ncsém van, eszedem, hogy eddig irányomban tanusított bizalmát továbbra is részemre fentartani s kegyes párt- fogásában részletetni méltóztatssék

Kitűnő tisztelettel:

Schnur György.

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA

A „SZENTES ÉS VIDÉKE” KÖNYVNYOMDÁJA

KÖNYVEK
FOLYOIRATOK
ZÁRMERLEGEK

KÖRLEVELEK
KERESKEDŐI
NYOMTATVANYOK

Névjegyek
koronásos — — 50 krtól
aranyszegélyű — — 1 fttól
felfűz. 100. darab

Kereskedői
Ejegyzési kártyák
időnként kiadott

RAKTÁRON:
ÜGYVÉDI
NYOMTATVANYOK
ADÓKÖNYVEK
ADÓINTÓ
CÉDULÁK
TUTÁNYOS ÁRBAN

SZÁMLÁK
LEVÉLPAPIROK
BORÍTÉKOK
ÉS
JEGYZÉKEK
VONALOZOTT
ÜZLETKÖNYVEK
RENDELÉS SZERINT

A „SZENTES ÉS VIDÉKE”
SZERKESZTŐSÉGE és HIRLAPKIADÓHIVATALA
(özv. Fried Józsefné urnó házában) I. tized 265. szám.

előfizetéseket elfogad — hirdetésekert valamint nyiltteri közleményeket
a legjutányosabban számít fel.